

Na dolním toku....

Nadpis pro naši zářijovou kroniku sice mnoho neříká, ale ti, co ráno na vycházku přišli, věděli z pozvánky, že jde o **dolní tok Kunratického potoka**. A neměli to po ránu vůbec jednoduché, aby se dostali na místo srazu, museli vyřešit „bojovku“ vyhlášenou pražským dopravním podnikem. Ten totiž místo metra C nasadil pro víkendové dny autobusy. Na nás si ale nepřišel.

A tak po dalších asi pěti minutách jízdy dalším autobusem jsme **v Dolní Krči, před kostelem sv. Anny**, jenom pár kroků od Kunratického potoka. Popsat toto poměrně odpudivé místo by vydalo na celou kroniku, Tak jenom velmi stručně. Jedná se vlastně o staveniště budoucí stanice metra trasy D, dále dopravních staveb mířících snad na všechny světové strany, železnici a místní komunikace, vše koncentrované na jednom místě. Ani se nechce věřit, že se tu kdysi konaly slavné Svatoanenské poutě. A přece to vše souvisí s naší vycházkou a Kunratickým potokem. Ten totiž prochází středem tohoto staveniště a jednou budou jeho vody ozdobou okolí prosklené nadzemní stanice metra s názvem **Nádraží Krč**. Aby potok doputoval do Vltavy, chybí mu poslední tři a půl kilometru. A o ty tady dnes jde. Cílem úprav dolního toku Kunratického potoka je navrátit jej z dnešní mrtvé většinou betonové stoky do původního přírodního stavu. Nově vybudovanými cestami a parky propojit Krčský a Michelský les s rekreačním územím kolem Vltavy. Současně zpomalit a zadržovat vodu v krajině malými rybníčky, tůňemi a biotopy. Suchými poldry ochránit okolní zástavbu. Chceme se podívat, jestli je již něco hotovo.

Vydáváme se po staré turistické stezce a zároveň cyklostezce, ta sleduje potok z levé strany. Lemují ji haldy vytěžené zeminy, ale i spousta krásných stromů, často velmi starých. Až dojde i v těchto místech v Dolní Krči k parkovým úpravám, budou třeba jako solitéry nebo malé aleje ozdobou nových parků. Chůze v těchto místech pro turistickou skupinu není ale vůbec jednoduchá, výrazně převažují cyklisté, naštěstí cyklostezku brzy opustíme.

Oba břehy Kunratického potoka jsou známy jako „Sportovní údolí Krč“. Různá sportoviště se přímo dotýkají cyklostezky. Daly si tu dostaveníčko snad všechny sporty. Fotbal, baseball, paintball, tenis, softball, kuželky a možná i nějaké další, umně ukryté mezi stromy. Před námi je ale můstek přes potok, sláva, natrvalo se zbavujeme cyklistů a jdeme po stezce na pravém břehu. Ta se prodírá hustým porostem převážně náletových keřů a stromů. Z můstku bylo také dobře vidět, jak v některých místech vypadá Kunratický potok dnes. Uvězněný v betonu se stal doslova mrtvou stokou.

Postupně jsme se dostali na území pražské městské části Braník a před námi se otevřel upravený parkový prostor, jmenuje se „**Za mlýnem**“. Stával tady jeden ze sedmi mlýnů na Kunratickém potoce, **Trojanův vodní mlýn**. Zbořen byl během druhé světové války. Vznikl tak velký volný prostor. A právě tady začíná území zajímavých úprav, nejen toku potoka, ale také jeho okolí. **Jiřina to nafotila**, podívejte se s námi.

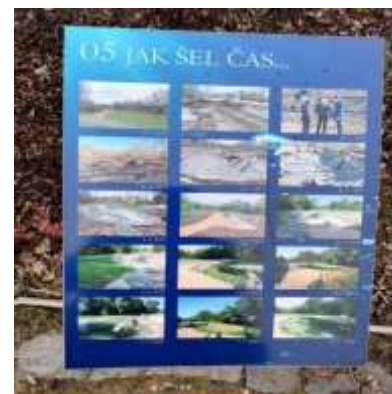

Moc pěkný je **Biotop Braník**. Uměle vybudované jezírko s vlastní pramenitou vodou. Okolím prochází NS s informacemi, že cílem je udržet v něm chladnomilné živočichy a mokřadní rostliny, zkrátka podpořit biodiverzitu. Jezírko není určené ke koupání. Z kopečka jej kromě nás pozoruje rodinka tučňáků řezbáře Jaroslava Kohouta.

NS přibližuje ve fotografiích přírodní zajímavosti biotopu a jeho okolí

Jdeme dál, stále podél potoka. Asi po půl kilometru se rozsáhlý parkový prostor mění v další park. **Park Zdenky Landové (1929 – 2018)**, významné české malířky, grafičky, ilustrátorky, učitelky a regionální historičky. Byla životně spjatá s Braníkem. Získala zde přezdívku „**slečna Braník**“. Branický potok se zde mění z betonové mrtvé stoky. Posuďte sami.

Přicházíme do míst, kde postupně vznikala osada Braník. Snoubí se tady staré s novým. Původně v těchto místech stával **Trojanův mlýn**. Na jeho místě je několik starých chalup, všechny jsou opravené a vylepšené. Kontrast s okolní moderní zástavbou nad Branickým potokem je obrovský.

Loučíme se s Kunratickým potokem. Po pár desítkách metrů se musí ukrýt do podzemí, před ním je nájezd na Barrandovský most a další dopravní stavby. V dávné minulosti byl právě tady poslední mlýn na Kunratickém potoce. Jmenoval se **Branický Mlejnek**. Ten byl založen již v roce 1625. Po jeho zániku se z jeho mlýnice stala provozní budova slavné říční plovárny „**Lázně Mlýnek**“. Poté již Branický potok splyne s Vltavou.

Blížíme se k závěru naší sobotní vycházky k **Branickému náměstí**, historickému i kulturnímu srdci Braníka. V začátcích, tedy někdy kolem roku 1088, tady vzniká zemědělská a řemeslná osada. Její rozvoj souvisí s blízkostí Vltavy. Vzniká pivovar, ledárny, zahradnictví, vápenné lomy, vápenka, vinice a další objekty. A jak vznikl název Braník? Jsou dvě možnosti, je to odvozeno od slovesa bránit, byl to kopec určený k obraně, nebo od slovesa brát. Je velká pravděpodobnost, že se zde vybíralo clo za plavené dřevo od vorařů po Vltavě.

Jsme na sluncem zalitým náměstí. Branické náměstí prošlo nedávno rozsáhlou proměnou, byla položena štípaná dlažba, nasvětlena zemní fontána, instalován mobiliář, vysazeny nové stromy a vznikly také květinové záhony. **Socha Mistra Jana Husa**, vytvořená v roce 1905 sochařem Jindřichem Říhou a umístěná v čele náměstí, byla restaurována a slavnostně nasvícena.

V sobotu 26. září 2026. Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi, kronika Mirek.

Fotografie v oslňujícím slunci obětavě nafotila Jiřina Žipková

